28 hafi metið fasteignartekjur hans til skatts, svo að sjeð verði, hvort hún í því efni
1. marz. hafi hegðað sjer eptir ákvæðum tekjuskattslaganna.

Útaf þessu skal jeg samkvæmt þeirri skoðun, er þjer hafið látið uppi í ofannefndu brjefi yðar, biðja yður tjá spyrjandanum:

1, að svo framarlega sem skattanefnd vanræki að birta á kirkjufundi samkvæmt 15. gr. tekjuskattslaganna hvar skattaskráin liggi til sýnis, þá sje hún skyld til, þó hinn lögboðni tími sje liðinn, að taka til prófunar kæru yfir skattgjaldi þeirra, er á skránni standa, ef hún getur ekki upplýst, að þeim hafi á annan hátt verið kunnug framlegging skrárinnar, og

2, að skattaskráin eigi samkvæmt 14. gr. tekjuskattslaganna að innihalda skýrslu um upphæð hverrar tekjugreinar (af eign og atvinnu) fyrir sig, og um, hvað til frádráttar komi samkvæmt lögunum (kostnað, vexti af þinglýstum veðskuldum) og að ef skattskráin innihaldi eigi skýrslu um þessi atriði, þá geti gjaldendur krafið skattanefndina um upplýsingar viðvíkjandi þeim.

29 **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um**
10. marz. **útmælingu undir verzlun á umboðsjörð.** — Með þóknanlegu brjefi, 4. janúar þ. á., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað útmælingargjörð, er framkvæmd hefir verið 12. ágúst f. á. á lóð í landi umboðsjarðarinnar Ólafsvíkur í Neshreppi innan Ennis til hússtæðis og verzlunar handa Jóni nokkrum Árnasyni, og hefur Jón þessi Árnason beiðst staðfestingar á útmælingargjörð þessari, en leiguliðinn á Ólafsvík, Hans A. Clausen kaupmaður, mótmælt henni, sumpart vegna þess, að hin útmælda lóð sje óparflega stór og útmælingin skerði því um of leiguliðarjett hans, sumpart af því, að lóðargjald það, sem stungið sje uppá af mönnum þeim, er framkvæmdu útmælinguna, og sem hann ætlazt til að renni til sín sem leiguliða, sje of lágt.

Um leið og þjer hafið skotið þessu máli til úrskurðar landshöfðingja, þarsem hjer sje að ræða um ráðstöfun með tilliti til þjóðeignar um langan óákveðinn tíma, sem sje yfirgripsmeiri en venjuleg jarðarbygging, hafið þjer tekið það fram, *að* hin útmælda lóð, sem tekin hefur verið á jörðinni Ólafsvík, á stað, sem leiguliðinn sjálfur hafði vísað á, sje eigi stærri en góðu hófi gegni, einkum þegar tillit sje haft til landslagsins, sem sumpart er malarsandkampur, sumpart graslítil brekkubörð, og til þess, að hinum nýja kaupmanni sje nauðsynlegt, að geta haft útihús, fjós og hesthús, og kálgarð, sem og pláss fyrir lestamenn til að taka ofanaf og láta uppá hesta sína, en alls þessa væri honum varnað, ef hann fengi ekki aðra lóð en malarkamp þann, er leiguliði vilji miðla honum; *að* Jón Árnason ætti að fá lóð þá, sem honum yrði úthlutuð, til fullkominna afnota bæði til lands og sjávar, án þess í því efni að vera í neinu háður leiguliðanum á Ólafsvík, og ætti því leiguliðinn ekki að eiga rekarjett fyrir hinni útmældu lóð eða Jón Árnason að þurfa að gjalda honum toll tyrir uppsátur á lóðinni fyrir sjálfan sig. Og að endingu hafið þjer, hvað gjaldið eptir hina útmældu lóð snertir, látið það álit í ljósi, *að* það ætti eigi minna að vera en 25—30 kr. árlega, og ætti að sjálfsögðu að renna í landssjóð og hlutaðeigandi umboðsmaður veita því móttöku og standa skil á því sem öðrum umboðsgjöldum, en aptur á móti skyldi það metið af óvilhöllum dómkvöddum mönnum, hvort hinn núverandi leiguliði biði nokkurn skaða eða rýrnun í leiguliðanotum sín-

um sakir útmælingarinnar, og ef svo væri, hversu miklu þessi rýrnun næmi árlega, og ætti leiguliði þá að fá tilsvarandi linun í eptirgjaldi sínu eptir jörðina. 29 10. marz.

Samkvæmt þessu hafið þjer lagt það til,

1, að útmæling sú, sem fram fór 12. ágúst f. á., á lóð í Ólafsvík til Jóns borgara Árnasonar til verzlunar og húsastæðis, verði staðfest;

2, að Jón Árnason fái hina útmældu lóð til fullkominna afnota, óháða leiguliðanum á Ólafsvík, þó þannig, að hann megi ekki byggja bæi eða búðir á lóðinni til að leigja öðrum nje heldur megi leigja öðrum uppsátur á lóð sinni, og

3, að hið árlega gjald eptir lóðina verði ákveðið 30 kr. og renni í landssjóð, en að leiguliðinn á Ólafsvík, sá sem nú er, fái linun í eptirgjaldi sínu eptir jörðina, sem svarar hinni árlegu rýrnun í leiguliðanotum hans sakir lóðarmissisins, eptir óvilhallra dómkvaddra manna mati.

Utaf þessu vil jeg þjónustusamlega tjá yður, að jeg fellst hjermeð að öllu leyti á ofangreindar tillögur yðar.

Brjef landshöfðingja *til biskupsins yfir Íslandi* **um byggingu kirkju á Eyrarbakka.** — Með þóknanlegu brjefi 22. desbr. f. á. hafið þjer, háæruverðugi herra, jafnframt því að senda hingað paraðlútandi erindi sóknarnefndarinnar í Stokkseyrarsókn og útdrátt úr hjeraðsfundargjörðum Árnessprófastsdæmis, lagt það til, samkvæmt skjölum þessum, að landshöfðinginn veitti samþykki sitt til *að* Stokkseyrarsöfnuður, sem þjer skýrið frá að í næstkomandi fardögum muni taka að sjer kirkjufjárhald í Stokkseyrarsókn, megi byggja nýja kirkju á Eyrarbakka, auk þeirrar sem þegar er á Stokkseyri, *að* báðar kirkjur þær, sem þannig verða í sókninni, megi hafa sameiginlegan sjóð, og *að* einn og sami kirkjugarður verði fyrst um sinn notaður frá báðum kirkjum. 30 11. marz.

Útaf þessu læt jeg ekki hjálíða þjónustusamlega að tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að jeg samkvæmt 4. gr. laga um skipun prestakalla 27. febr. 1880 fellst hjermeð á ofangreindar tillögur yðar.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu* **um framfærslu þurfalings.** — Með þóknanlegu brjefi, 22. desbr. f. á., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Bólstaðarhlíðarhreppi með fleiri skjölum, þarsem hún áfrýjar til landshöfðingja úrskurði yðar felldum 17. febr. s. á., en með úrskurði þeim staðfestuð þjer úrskurð sýslumannsins í Húnavatnssýslu, dags. 12. apríl 1884, er ákvað, að Jósep nokkur Jósepsson Stiesen væri sveitlægur í fæðingarhreppi sínum, Bólstaðarhlíðarhreppi, er því bæri að endurgjalda Vindhælishreppi styrk þann, er hreppur sá hefði veitt eða kynni að veita tjeðum Jósepi. 31 13. marz

Það má álítast sannað undir málinu, að ofannefndur Jósep flutti inn í Vindhælishrepp í sláttarbyrjun 1866, og þó eigi reglulega fyrri en árið eptir, en flutti aptur úr hreppnum um vorið eða krossmessuleitið 1876, og að hann því eigi hafi dvalið 10 ár samfleytt í Vindhælishreppi; auk þessa er það sannað með útskript úr sveitarbók Bólstaðarhlíðarhrepps, að honum árið 1874 hefur verið lagt af Bólstaðarhlíðarhreppi 120 fiskar.